

Sygn. akt IV U 74/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 kwietnia 2016 roku w Ś.

sprawy z odwołania **M. H.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...)

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w sprawie (...) i ustala brak obowiązku zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego opisanego w decyzji.

UZASADNIENIE

Powódka M. H. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia (...), zobowiązującej ją do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego wraz z odsetkami w łącznej kwocie 1.322,96 zł za okres od (...). W uzasadnieniu podniosła, że nie świadczyła pracy u B. T. ani u E. J. i nie łączył jej z w/w żaden stosunek pracy, umowa o dzieło czy umowa zlecenia. Przyznała, że po okresie zasiłkowym pomagała w kilku transakcjach spedycyjnych, za co otrzymała wynagrodzenie, wobec powyższego powódka wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu powołano podstawę prawną decyzji, podnosząc, że stwierdzono nadpłatę w wypłacie zasiłku chorobowego dla powódki za powyższy okres.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powódka M. H. w okresie od (...) roku przebywała na zwolnieniu lekarskim. Wobec niezdolności do pracy powódka w w/w okresie pobierała zasiłek chorobowy.

Dowód:

akta ZUS- w załączeniu

W dniu (...) roku do pozwanego wpłynęły oświadczenia firmy (...) w W. i J. (...) E. J. w W., z których wynikało, że w okresie od początku (...) roku podjęli współpracę z powódką jako niezależnym spedytorem i pracownikiem księgowym,

przy czym do obowiązków powódki należało wyszukiwanie zleceń transportowych, fakturowanie, przyjmowanie i wysyłanie adresów załadunków do kierowców.

Dowód:

- akta ZUS – w załączeniu;

Decyzją z dnia (...). pozwana zobowiązała powódkę do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego wraz z odsetkami w łącznej kwocie 1.322,96 zł za okres od (...)

Dowód:

akta ZUS – w załączeniu

W tak ustalonym stanie faktycznym

sąd zważył:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 84 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 roku , poz. 121 ze zmianami) osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, z uwzględnieniem ust. 11.

Zgodnie zaś z art. 84 ust 2 powyżej cytowanej ustawy za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się:

- 1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania;
- 2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzania w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.

Natomiast art. 17 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2014r. poz. 159) stanowi, że ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Interpretując powyższe przepisy Sąd zważył, że ustawodawca w art. 17 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa w sposób jednoznaczny wskazał, że przesłanką utraty prawa do zasiłku chorobowego przez ubezpieczonego jest wykonywanie w okresie orzeczonej niezdolności do pracy zarobkowej. Innymi słowy, po pierwsze ubezpieczony, aby naruszyć przepisy ustawy chorobowej musi wykonywać pracę, a zatem być aktywnym pracownikiem, a po wtóre samo otrzymywanie wynagrodzenia za pracę nie wystarcza aby sprzeciwić się przepisom ustawy. Chodzi bowiem o naruszenie stanu niezdolności do pracy i w dalszej konsekwencji podważenie zasadności przyznania zasiłku chorobowego. Zwolnienie lekarskie przewidziane na okoliczność niezdolności do pracy jest zaświadczeniem o tym, że w okresie w nim przewidzianym ubezpieczony nie może wykonywać pracy. Niewskazana jest zatem aktywność polegająca na świadczeniu pracy. Bierne otrzymanie natomiast świadczenia związanego z zatrudnieniem jest kwestią powiązaną z zatrudnieniem, ale nie równoważną z pozostaniem aktywnym w sferze świadczenia pracy przez ubezpieczonego.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie nie zostały spełnione przesłanki art. 17 powołanej ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku. Jak wynika z treści powołanego przepisu utrata prawa do zasiłku łączy się z aktywnością zawodową ubezpieczonego polegającą na podejmowaniu przez niego czynności związanych z pracą zarobkową, jednakże

zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie potwierdził, aby powódka takową pracę wykonywała. Jak wynika z akt ZUS wszystkie zlecenia transportowe wystawione zostały w okresie od (...) i na żadnym z nich nie widnieje podpis powódki. Z zeznań powódki wynika, że w spornym okresie nie wykonywała żadnej pracy na rzecz firmy (...) w W. i J. TRANS E. J. w W., zaś złożenie pism przez te podmioty związane jest z konfliktem pomiędzy powódką a jej byłym mężem i teściem. Wskazać należy, że zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Tym samym strona pozwana powinna wykazać, że w okresie pobierania zasiłku chorobowego powódka wykonywała pracę. Okoliczność ta nie została wykazana, gdyż – pomimo treści pism B. T. i E. J. dołączone dokumenty, które miały świadczyć o wykonywaniu przez powódkę pracy nie potwierdzają ich treści.

W niniejszej sprawie nie zostały spełnione również przesłanki art. 84 ust. 2 powołanej ustawy z dnia 13 października 1998 roku, gdyż strona pozwana nie wykazała, aby powódka pouczona została o braku prawa do pobierania świadczeń.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż brak było materialnej podstawy żądania od powoda zwrotu świadczeń i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję ustalając brak obowiązku zwrotu zasiłku chorobowego.